

Xã hội
Chủ đề: Lời Công đạo
Tác giả: Ngô Minh Hằng

LỜI TÂM TÌNH TRƯỚC NĂM MẬU TUẤT

Về Bài Thơ Ca Tụng HCM của nhà văn Lão Móc

Kính Thưa Quý Vị và Các Bạn,

Thình thoảng tôi lại thấy có người lôi ông Lão Móc ra nặng nhẹ đay nghiến xỉ vả ông ấy thậm tệ vì “TỘI” ông Lão Móc đã THÀNH THẬT gởi ra ĐỀ bài viết trong đó có bài TỰ THỨ. Tự Thứ là bài thơ ông làm tung hô quốc tặc Hồ Chí Minh trong những ngày ông ở trong nhà tù cải tạo của VC. **Cũng xin thưa trước là trong lời tâm tình này NGƯỜI VIẾT CHỈ NÓI TRONG PHẠM VI BÀI THƠ CA TỤNG HCM CỦA ÔNG LÃO MÓC KHI TRONG TÙ VÀ NHỮNG BÀI VIẾT CHỐNG VGCS CỦA ÔNG LÃO MÓC Ở HẢI**

NGOẠI MÀ THÔI.

Đọc qua những câu thơ ca tụng tên tội đồ HCM, tôi bất bình. Đương nhiên là tôi hết sức bất bình. Nhưng khi thấy ông Lão Móc, một người lính VNCH bị ném đá một cách không thương xót vì một phút yếu lòng trong ngục tù CS thì tình người dấy lên và tôi lại thấy xót xa và xin rất công bằng mà nói những lời này: **Ai ở trong hoàn cảnh nào mới hiểu được hoàn cảnh đó và chỉ có người trong cuộc mới quyết định được cho họ là họ phải làm gì và có thể, điều họ làm không đúng.** Nhìn lửa cháy, ai cũng biết lửa nóng nhưng chỉ có người đang bị phỏng lửa mới thực sự BIẾT LỬA NÓNG THẾ NÀO VÀ PHỎNG LỬA THÌ ĐAU ĐỐN RA SAO. Và khi bị lửa cháy, nóng quá, đau quá, họ có thể cào cấu chính da thịt họ mà chẳng biết là làm thế, vết thương sẽ nặng hơn. Cũng như thế với người ở lại VN sau 1975. Cả miền Nam VN trở thành nạn nhân của CSBV. Nhiều người đã chọn cái chết cho cả gia đình. Trong trại tù cải tạo, có người đã đói quá, bốc cả phân cho vào miệng. Người ngoại cuộc thấy thế, tôi tin rằng có người cảm thông nhưng có người cho là điên cuồng ngu dại.

Nói thế, không có nghĩa là tôi cho rằng việc ông Lão Móc làm thơ ca tụng HCM là một việc mà người QG dễ dàng chấp nhận. KHÔNG. Ở đây, tôi chỉ muốn thưa rằng nếu cùng là nạn nhân CS, chúng ta nên xem lại việc ông làm bài thơ đó trong thời điểm và hoàn cảnh nào thôi.

Sống dưới ách CSVN năm năm trong một nhà tù lớn, tôi đã chứng kiến những cảnh đau lòng, đã nghe nhiều chuyện tang thương, hậu quả do sự tàn ác, lừa mị, lưu manh của CS

và sự buông xuôi do sức chịu đựng đã cùng kiệt của con người. Ví dụ, người mẹ nào không thương con và sẵn sàng hy sinh mạng sống vì con thể mà trong một cảnh bịnh và đói của một gia đình một mẹ ba con nhỏ vùng kinh tế mới, người phụ nữ có chồng tù cải tạo đã bóp cổ ba đứa con của mình rồi từ đó thành người điên loạn. Người ngoại cuộc nhìn vào, có người nói “*mẹ gì mà ác thế, hùm còn không nỡ ăn thịt con mà...*” Có người phê phán “*mẹ mà giết con thì không xứng đáng làm mẹ.*” Có người nguyên rủa “*người mẹ ác này sao không chết đi...*”, “*người mẹ ác thế thì đáng lẽ giới không cho có con mới phải...*” Có người nhân ái hơn: “*Tội nghiệp, chắc cùng quẫn quá nên phải giết con!*”. Người ta chỉ phê bình trách cứ nguyên rủa hay tội nghiệp hành động giết con của người mẹ nhưng không ai cho họ được lon gạo, chén cơm, viên thuốc vì VC dồn họ vào cảnh cùng khốn như nhau cả. Nhưng họ lại không trách nguyên có nào đã khiến người mẹ tuyệt vọng đến điên loạn mà phải giết những đứa con máu thịt của mình. Không ai đau giùm nỗi đau của người mẹ, không ai đặt mình vào hoàn cảnh của người mẹ, cũng không ai biết là sau khi giết con, người mẹ đã thành điên loạn, thấy ai cũng trốn tránh và sau đó hơn hai tháng bà đã nằm chết cô đơn trong một cái chòi hoang trong vườn khoai mì cần cỗi.

Cũng như thế, trong những ngày tang thương của đất nước và dân tộc VN, có nhiều người may mắn, nhanh chân rời VN trước hay trong ngày mất nước. Họ không bị VC tù đày, hành hạ nên khó mà đánh giá đúng tâm trạng và hiểu đúng những nỗi khó khăn, nhục tủi của từng hoàn cảnh, từng trường hợp, nhất là của người lính VNCH bị VC trả thù khi sa cơ thất thế. Những người này là anh em của chúng ta, là đồng bào của chúng ta, hơn thế, là những người LÍNH VNCH đã từng xông pha chống CS Bắc Việt xâm lăng, bảo vệ chúng ta, giữ bình yên cho miền Nam, và đã phải nuốt nhục mà sống như con vật dưới gông cùm CS trong thân phận tù đày. Xin đừng quên, sau khi miền Nam bị giao cho VC, thì người lính VNCH là kẻ thù số một, không đội trời chung của ác quyền CSVN!

Theo tôi biết thì không chỉ những người lính tù cải tạo mà **TẤT CẢ MỌI NGƯỜI LƯU NHIỆM LÀM VIỆC TRONG CÔNG SỞ, TRƯỞNG ỨC ĐỀU PHẢI HỌC CHÍNH TRỊ RẤT THƯỜNG XUYÊN VÀ LÀM BÀI THU HOẠCH SAU MỖI BÀI HỌC CHÍNH TRỊ**. Trong giờ thứ 25 đau thương của đất nước và dân tộc VN, những người anh hùng tuần tiết với quê hương thì đã tuần tiết, những người can đảm vào rừng lập chiến khu mong quang phục quê hương thì đã vào rừng. Còn những người cam tâm trình diện đi tù cải tạo, có một số rất ít tuyệt vọng mà tự tử trong tù thì không nói đến, còn tất cả đều sống vì gia đình, vì sự sống của chính họ, thì tôi nghĩ **KHÔNG AI đại dột hay can đảm nông cuông mà viết những câu “phản động” như “ĐÁ ĐẢO QUỐC TẠC HỒ CHÍ MINH”, “ĐÁ ĐẢO CỘNG SẢN” trong bài thu hoạch của họ đâu**. Hoặc nếu có thì rất rất ít và cả người với bài thu hoạch đó đều bị VC lặt lẽ nghiền tan thành nước. Sự thật thì bài thu hoạch nào cũng phải viết theo những điều dối láo, đồng thuận, vỗ tay hoan hô theo những xuyên tạc trắng trợn, những chuyện phong thần ngô nghê ngốc nghếch mà các chính trị viên VC đã hãnh diện thao thao bất tuyệt. Ví dụ: “*trong*

thời kỳ Mỹ thả bom miền Bắc, máy bay của nhà nước ta được trên chỉ định cho tổ lái tắt máy, đứng yên trong các đám mây, chờ máy bay địch đến là tấn công. Máy bay của Mỹ rơi cứ như sung rụng.” Rồi Mỹ Ngụy ăn thịt người, chiến công của anh hùng Lê Văn Tám, tinh thần yêu nước và công trạng của dũng sĩ diệt Mỹ Nguyễn Văn Lân, Huỳnh thị Châu, Trần thị Gừng, v.v. cũng được nêu ra làm bài học cho những người thất thế. Trong hoàn cảnh đó, những người thất thế muốn sống thì chỉ NHẤT TRÍ, VỖ TAY...

Bây giờ sang tỵ nạn ở nước Mỹ này, tôi nghĩ, **KHÔNG NGƯỜI TÙ VC NÀO CÓ ĐỦ CAN ĐẢM HAY DẠI DỘT NÓI RA LÀ MÌNH ĐÃ VIẾT NHỮNG GÌ, ĐÃ ĐỒNG THUẬN NHỮNG GÌ TRONG BÀI THU HOẠCH KHI Ở TRONG TÙ VC ĐẤY THÔI**, ngoài một người duy nhất là nhà văn, người cựu tù VC, người viết những bài chống Vc, Vg và những tên tay sai nằm vùng với bút danh LÃO MÓC!!!

Nếu như ông **LÃO MÓC CŨNG IM LÌM KHÔNG NÓI RA NHƯ BAO NGƯỜI TÙ CẢI TẠO KHÁC THÌ AI BIẾT ÔNG TA VIẾT GÌ MÀ XỈ VẢ, MÀ CHỬ BÓI ÔNG TA?** Đúng không ạ? Tại sao chúng ta không nhìn vào những việc Lão Móc làm từ ngày ông ấy đi tỵ nạn VC đến nay, ở xứ tự do này xem thái độ và lập trường chính trị của ông ấy thế nào trước khi xỉ vả ông ta? Hơn thế, những người đã nặng lời xỉ vả Lão Móc hãy soi gương xem có hơn Lão Móc trong sự trung thành với chính nghĩa QG không? Có dám viết những bài chống VG và VC như Lão Móc hay không? Quý vị thừa biết, ai chống VC, VG cũng có kẻ thù, bởi VC, VG và bè lũ tay sai cầm trong tay nghị quyết 36 lại có cả một đảng VC yểm trợ thì có lẽ nào chúng lại để yên cho.

Thưa Quý vị và các Bạn, thiên nghĩ, điều quan trọng chúng ta tìm hiểu là:

1. Từ ngày làm người tỵ nạn, Lão Móc có thậm thụt về VN gặp gỡ tà quyền VC không? Có cúi đầu khếp nép trước kẻ thù VC để có được cái Visa vào VN và tiếp tục cúi đầu chui qua cửa hải quan Tân Sơn Nhứt để hưởng thụ cảnh áo gấm về làng, khoe khoang, hưởng thụ? Nếu có, Ai biết, xin đưa bằng chứng.

2. Từ ngày làm người tỵ nạn, Lão Móc có viết bài ca tụng VC, VG và bè lũ tay sai như một số nhà văn đã đổi màu? Lão Móc có quảng cáo VN thay đổi? Có rử rê khuyến khích tỵ nạn về thăm quê, đem đô-la làm giàu cho VC? Nếu có, xin Quý vị đưa bằng chứng lên ĐĐ cho đồng bào nghị luận.

3. Từ ngày làm người tỵ nạn, Lão Móc có tiếp tay với VC, VG và bè lũ tay sai, làm lợi cho VC hoặc làm hại cho cộng đồng, cho công cuộc đấu tranh chống CS không? Nếu có, xin Quý vị thẳng thắn đưa ra bằng chứng cho công chúng phán xét.

Công bằng, thẳng thắn mà nói, Quý vị và tôi đã từng thấy trong cộng đồng TNCS của chúng ta có một số vị, người thì có học và chức vị cao, người thì là cấp lớn trong quân

đội, một thời hưởng đầy ân huệ bổng lộc của VNCH. Sau ngày 30/4 họ không tù VC một ngày nào và được sống bình yên tại các nước tự do như Hoa Kỳ, Pháp, Úc, Canada.... Những vị này không hề bị “cán bộ quản giáo” bỏ đói, không bị chúng đánh bằng roi điện, cùm vào sà-lim, nhục mạ, nhốt trong conex. Nhưng trong những vị này, có bao vị đã quay mặt với nỗi đau của quê hương dân tộc, không hề tham gia vào công cuộc chống cộng để an thân và không lấm áo? Có bao vị còn đi xa hơn vài bước là tung hô VC có công thống nhất đất nước, hạ nhục Quân đội và tướng lãnh VNCH? Có bao vị cảm ơn VC cho họ hôm nay có cuộc đời an nhàn ở nước ngoài, con cháu thành tài, giàu có? Có kẻ còn thậm thụt nói dài tay cho VC, sẵn sàng vì tiền mà bán rẻ lương tâm, bán đứng niềm tin của đồng bào, móc hầu bao và lừa dối họ từ năm này qua năm khác. **Vậy thì trong những hoàn cảnh và trường hợp người viết vừa trình bày, là việc ca tụng, cảm ơn VC thống nhất đất nước và làm tay sai cho VC khi đang sống bình an, tự do, no đủ ở hải ngoại với việc làm thơ ca tụng HCM của Lão Móc trong tù, lúc thể xác kiệt quệ và tinh thần tuyệt vọng thì thưa Quý vị, việc làm nào đáng để Quý vị chê trách, khinh bỉ, phỉ nhổ hơn?**

Tôi vui vì thấy người VN chúng ta thường có lòng nhân từ, bác ái. Nhưng tôi lại đau xót thấy rằng nếu chúng ta có thể nhân từ, bác ái cảm cờ vàng hơn hờ ra phi trường ở quê hương thứ hai này, chờ đợi và đón tiếp nồng hậu những người VC từng cầm súng vào Nam bắn giết chúng ta thì sao chúng ta lại quá hà tiện lòng nhân từ bác ái ấy khi đối xử với chính chúng ta, với những người cùng chiến tuyến, với người LÍNH là Lão Móc, đã chiến đấu cho miền Nam và đã bị VC cầm tù? Nếu như chúng ta không thông cảm được cho một phút yếu lòng của người đang bị VC cầm tù vì đất nước, không xót thương cho người LÍNH đã một thời chìm nổi cùng vận mệnh của quê hương thì chúng ta cũng vì lòng nhân từ, bác ái mà không nên nặng lời với lỗi lầm của họ khi họ ở bước đường cùng. Xin Quý vị hãy thử đặt Quý vị vào vị thế của họ, khi quê hương VN gục xuống bởi quân thù để cảm thông với những nỗi đau và thấm được ý nghĩa “Nhất nhật tại tù thiên thu tại ngoại”. Hơn nữa, kết tội người, cầm đá ném vào người bị cho là có tội thì quá dễ nhưng trước khi cầm đá ném vào người mà ta kết tội đó, chúng ta có ai bỏ ra vài phút để kiểm soát lại chính mình, xem bốn mươi mấy năm qua mình có hoàn toàn vô tội với quê hương dân tộc hay không?

Chắc Quý vị cũng đã nghe qua câu chuyện trên đường Chúa Giê-su đi giảng đạo, một hôm có kẻ dẫn đến trước mặt Người một phụ nữ và nói: “Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang ngoại tình. Trong sách Luật, ông Mô-sê truyền cho chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó. Thầy nghĩ sao?” Đức Giê-su bảo họ: “Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.” Nghe vậy, họ bỏ đi hết, kẻ trước người sau, vì họ thành thật thấy là chính họ cũng không hoàn toàn trong sạch.

Thưa Quý vị và các Bạn,

Khi người lính VNCH sa cơ trong trại tù VC và trước sự trả thù tàn ác vô nhân tính của bọn người dã tâm ấy thì có người lính nào dám chắc là mình sẽ bèn bị anh hùng? Hàn Tín ngày xưa lúc sa cơ, chịu nhục, luôn trôn kẻ bán thịt thì sao? **Chúng ta cần phải quý SỰ THÀNH THẬT, cố võ sự THÀNH THẬT để cho SỰ THẬT được sống. Tại sao, vâng, tại sao chúng ta lại đi TRỪNG PHẠT NHỮNG NGƯỜI DÁM NÓI SỰ THẬT, còn ngược lại, những kẻ nói láo, giỏi che đậy, giỏi lừa bịp thì lại được che chắn, tung hô?**

Lời tâm tình này có thể làm một số vị không vừa ý. Nếu thế, người viết thành thật xin lỗi những vị ấy. Xin Quý vị hiểu cho rằng tôi chỉ biết ông Lão Móc qua các ĐĐ như Quý vị biết ông ấy mà thôi chớ không hề có sự thân tình hay bè đảng. Vì thế, tôi viết lời tâm tình này **KHÔNG PHẢI VÌ ÔNG LÃO MÓC, CHO ÔNG LÃO MÓC. TÔI NGHĨ RẰNG MỘT NGƯỜI DÁM TRỰC DIỆN CHỐNG VC, VG, VÀ TAY SAI... TRƯỜNG KỲ NHƯ LÃO MÓC THÌ CHẴNG CẦN ĐẾN LỜI CÔNG ĐẠO CỦA TÔI. VÌ THẾ, LỜI TÂM TÌNH NÀY TÔI VIẾT HOÀN TOÀN VÌ LƯƠNG TÂM, VÌ LỄ CÔNG BẰNG VÀ VÌ TÔI KHÔNG THỂ IM LẶNG NHÌN NGƯỜI CỤU TÙ VC BỊ PHỈ NHỔ MÃI VÌ ĐÃ THẬT THÀ TỰ THÚ MÌNH ĐÃ VIẾT GÌ TRONG TRẠI TÙ VC.**

Nếu Vị nào vẫn không chấp nhận tôi viết vì LỄ CÔNG BẰNG thì tôi cũng xin những Vị ấy vì năm mới sắp tới, mở lòng nhân từ mà bỏ lỗi cho tôi.

Tôi nghĩ, tôi viết về việc này thế đã đủ. Lương tâm tôi đã không còn áy náy vì tôi nghĩ là tôi đã làm một việc nên làm. Quý vị thông cảm, tôi xin ghi ơn. Nếu không được Quý vị mở lòng, tôi cũng xin cảm tạ và xin được quyền không hồi đáp, tranh cãi về vấn đề này với bất cứ ai.

Kính chúc Quý Vị và Gia Đình của Quý Vị những ngày Tết truyền thống đầm ấm và hạnh phúc, một năm mới Mậu Tuất sức khỏe, an khang và mọi sự thành công như ý.

Trân trọng

Ngô Minh Hằng
27/1/2018

Phụ lục

*Xin kèm thêm bài viết của Ông Phách Nguyễn.
Phách Nguyễn:*

Trong suốt cuộc chiến Quốc-Cộng tại miền Nam Việt Nam, những ai đã từng phục vụ trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa đều biết QLVNCH đã đào tạo rất nhiều Anh hùng

vị quốc vong thân để cho chúng ta được sống cho đến cuộc đời 4/1975 những người quân nhân vẫn còn chiến đấu trong giờ phút 25 dù không còn tiếp liệu súng đạn cũng như thực phẩm cho đến viên đạn cuối cùng, người thì dành cho mình viên đạn này, người thì tự sát tập thể còn bị hùng nào bằng cuộc chiến giờ thứ 25 này trong quân sử thế giới, hào hùng nào bằng, những người Quân Nhân còn lại bị lừa vào nhà tù với mỹ danh “Trại Cải tạo” đây phải nói bọn Cộng Sản Việt Nam còn độc ác gấp trăm lần so với thời Đức Quốc Xã tàn sát dân Do Thái.

Không một ai có thể hiểu được nỗi khổ ải, nỗi đau nhục nhã trong cái trại mang mỹ danh “Trại cải tạo” chỉ những người trong cuộc vì chúng ta những người Quân Nhân sợ chết đã chạy khỏi nước vì không chấp nhận chế độ phi nhân này bằng những phương tiện sẵn có, còn những người dân lành kinh qua cuộc sống trong chiến tranh di tản ra biển bằng tất cả mọi phương tiện có thể nên những người dân lành không thể hiểu những khổ nhục của bọn nhãi ranh cộng sản mang tước hàm cán bộ trong trại tù.

Hầu như tất cả những vị Quân Nhân HO là những người chịu đủ mọi nhục hình bị bọn cán bộ chà đạp nhân phẩm, những người tù chống đối bọn cán bộ nhãi ranh thường bị nhục hình mà chúng ta những người chưa một lần vào những trại tù mang mỹ danh “Trại Cải Tạo” nên không hiểu nổi dù chúng ta cố hình dung hay tưởng tượng, những người chống đối này thường phải vùi xác trong rừng sâu Việt Bắc, những người còn lại muốn sống còn phải nín thở qua sông, phải cúi đầu khuất phục để sống được về với gia đình, với vợ, với con.

Tôi dùng chữ “nín thở qua sông” hay “cúi đầu khuất phục” không có nghĩa là đầu hàng hay phục tùng mà phải hòa hợp với đám quỷ cai tù cho qua ngày tháng đong đưa, có người bị tù “nín thở qua sông” mười (10) năm lao động khổ sai, có người phải “cúi đầu phục tùng” mười lăm (15) năm trong núi rừng Việt Bắc với sương lam chướng khí với chủ trương giết dần mòn nhưng phải thâm hoạch những chỉ tiêu mà bọn quỷ đồ đẽ xướng trước khi chết, cái hay nhất đó là tình “Chiến Hữu” hay nói văn hoa là “Huynh Đệ Chi Bình” đùm bọc lấy nhau, anh ngã em nâng.

Chúng ta chưa một ngày sống trong trại tù cải tạo, chưa một phút hít thở không khí lao tù miền Việt Bắc Việt Nam thì chúng ta không nên lên tiếng bài bác, chê bai hay khinh bỉ những hành động, những lời nói “nín thở qua sông” để mang vợ, con và cha mẹ qua bến bờ “TỰ DO” để rồi lại bị những người qua trước, những người chưa một lần ngửi mùi thuốc súng, những người chưa một lần “ngủ đứng” coi thường thì đây là một hành động sai lầm.

Hầu như tất cả các anh em Quân Nhân HO chỉ đưa ra những đau khổ, những đày ải nhục nhằn nhưng ít thấy một ai dám nói lên những khi phải “nín thở qua sông” hay “cúi đầu khuất phục” nên đã tạo nên sự hiểu lầm cho thế hệ đi sau khi nhìn quý vị như những

superman huyền thoại, nhưng quý vị chỉ là một Quân Nhân của QLVNCH cũng mang thân xác phàm, cũng mang những “hỉ, nộ, ái, ố” cũng chịu quy luật của đời người “Sinh, lão, bệnh, tử” quý vị không phải là những cục sắt, miếng thép mà sắt thép với thời gian mười hay mười lăm năm cũng bị sét rỉ thì thời gian và oxi hóa.

Cái cao quý của con người là sự phục thiện là biết nhận chân lẽ phải, là biết hối hận và ăn năn, con người cũng là một trong những loài động vật khác, yếu đuối nhất trong các loài động vật nhưng lại là chúa tể của các loại động vật vì chúng ta có bộ óc, biết suy nghĩ, biết tưởng tượng và biết ganh đua.

Mong rằng với những tâm tình, với những tự mình tìm hiểu qua bạn bè, qua những vị chiến hữu HO mới thấu hiểu được những uẩn khúc, những dẫn vật trong nội tâm của Chiến Hữu chúng tôi, mong rằng quý vị dù Cựu Quân Nhân hay quý vị Dân Sự nên tìm hiểu cặn kẽ trước khi phê phán.

Nếu bài này có sự va chạm vô tình hay cố ý xin quý vị xin cho hai chữ đại xá.

Người lính già
Nguyễn ngọc Phách

Nguồn: Internet eMail by nmh chuyển

Đăng ngày Thứ Hai, January 29, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH